

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 714/2009

ze dne 13. července 2009

o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem vnitřního trhu s elektřinou, který je postupně zaváděn od roku 1999, je poskytnout skutečnou možnost výběru všem spotřebitelům ve Společenství, a to občanům i podnikům, dále nové obchodní příležitosti a intenzivnější přeshraniční obchod, aby se dosáhlo větší efektivity, konkurenceschopných cen a vyšších standardů služeb a aby se přispělo k větší bezpečnosti dodávek a k udržitelnosti.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003 ze dne 26. června 2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou ⁽⁵⁾ významně přispěly k vytvoření tohoto vnitřního trhu s elektřinou.
- (3) V současnosti však ve Společenství existují překážky bránící prodeji elektřiny za rovných podmínek a bez diskriminace či znevýhodnění. V žádném členském státě doposud neexistuje zejména nediskriminační přístup k síti, ani stejně účinná úroveň regulačního dohledu a stále přetrvávají izolované trhy.

(4) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Energetická politika pro Evropu“ zdůraznilo význam dotvoření vnitřního trhu s elektřinou a vytvoření rovných podmínek pro všechny elektroenergetické společnosti ve Společenství. Ze sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Perspektivy vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou“ a s názvem „Šetření podle článku 17 nařízení (ES) č. 1/2003 v odvětvích zemního plynu a elektřiny v Evropě (závěrečná zpráva)“ vyplynulo, že stávající předpisy a opatření neposkytují potřebný rámec, ani nestanoví vytvoření fyzických propojení k dosažení cíle dobře fungujícího, účinného a otevřeného vnitřního trhu.

(5) Spolu s důsledným uplatňováním stávajícího regulačního rámce by měl být regulační rámec pro vnitřní trh s elektřinou, který je stanoven v nařízení (ES) č. 1228/2003, upraven v souladu s těmito sděleními.

(6) Zejména je potřeba dosáhnout intenzivnější spolupráce a lepší koordinace mezi provozovateli přenosových soustav, aby se vytvořily kodexy sítě v zájmu poskytování a řízení účinného a transparentního přeshraničního přístupu k přenosovým soustavám a aby se zajistilo koordinované plánování s dostatečným časovým předstihem a dobrý technický rozvoj přenosové soustavy ve Společenství včetně vytvoření fyzických propojení, a to s náležitým ohledem na životní prostředí. Tyto kodexy sítě by měly být v souladu s rámcovými pokyny nezávazné povahy (dále jen „nezávazné rámcové pokyny“) a které byly vypracovány Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů ⁽⁶⁾ (dále jen „agentura“). Agentura by se měla zapojit do přezkumu návrhu kodexů sítě na skutkovém základě, včetně jejich souladu s nezávaznými rámcovými pokyny, přičemž tento přezkum by měl vycházet ze skutečné situace. Agentura může tyto kodexy doporučit Komisi k přijetí. Dále by měla agentura provádět posuzování navrhovaných změn kodexů sítě, přičemž by měla mít možnost doporučit je Komisi k přijetí. Provozovatelé přenosových soustav by měli provozovat své sítě v souladu s těmito kodexy sítě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 75 E, 31.3.2009, s. 16) a postoj Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 25. června 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 1.

(7) Aby se ve Společenství zajistilo optimální řízení elektroenergetických přenosových soustav a umožnilo přeshraniční obchodování s elektřinou a její přeshraniční

⁽⁶⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

- dodávky, měla by být zřízena Evropská síť provozovatelů přenosových soustav (dále jen „síť ENTSO pro elektřinu“). Síť ENTSO pro elektřinu by měla plnit své úkoly v souladu s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže, které se na rozhodnutí sítě ENTSO pro elektřinu nadále vztahují. Úkoly sítě ENTSO pro elektřinu by měly být přesně vymezeny a její pracovní metody by měly zajistit, že funguje efektivně, reprezentativně, a transparentně. Účelem kodexů sítě vypracovaných sítí ENTSO pro elektřinu není nahradit nezbytné vnitrostátní kodexy sítě v otázkách jiných než přeshraničních. Vzhledem k tomu, že účinnějšího pokroku lze dosáhnout přístupem na regionální úrovni, měli by provozovatelé přenosových soustav zřídit v rámci celkové struktury spolupráce regionální struktury a zároveň zajistit, aby byly výsledky na regionální úrovni slučitelné s kodexy sítě a nezávaznými desetiletými plány rozvoje sítě na úrovni Společenství. Členské státy by měly podporovat spolupráci a sledovat účinnost sítě na regionální úrovni. Spolupráce na regionální úrovni by měla být slučitelná s pokrokem při vytváření konkurenceschopného a účinného vnitřního trhu s elektřinou.
- (8) Na činnosti, která se očekává od sítě ENTSO, mají zájem všichni účastníci trhu. Nesmírně důležitý je tedy účinný postup konzultace, přičemž stávající struktury vytvořené za účelem jeho usnadnění a zefektivnění, jako například Unie pro koordinaci přenosu elektřiny, národní regulační orgány nebo agentura, by měly hrát důležitou roli.
- (9) Má-li být v souvislosti s celou elektroenergetickou přenosovou soustavou ve Společenství zajištěna větší transparentnost, měla by síť ENTSO pro elektřinu navrhnout, zveřejnit a pravidelně aktualizovat nezávazný desetiletý plán rozvoje sítě pro celé Společenství (dále jen „plán rozvoje sítě pro celé Společenství“). Do tohoto plánu rozvoje by měly být zahrnuty realizovatelné elektroenergetické přenosové soustavy a potřebná regionální propojení významná z obchodního hlediska nebo kvůli zabezpečení dodávek.
- (10) Toto nařízení by mělo stanovit základní zásady stanovení sazeb a přidělování kapacit a zároveň zabezpečit přijetí rámcových pokynů podrobně popisujících další významné zásady a postupy, aby bylo umožněno rychlé přizpůsobení změnám podmínek.
- (11) Na otevřeném konkurenčním trhu by provozovatelům přenosových soustav měly být vyrovnány náklady vynaložené v důsledku uskutečnění přeshraničních toků elektřiny přes jejich síť provozovatelů přenosových soustav, z kterých přeshraniční toky elektřiny pocházejí, jakož i provozovateli soustav, ve kterých tyto toky končí.
- (12) Při stanovení sazeb ve vnitrostátních sítích by měly být brány v úvahu platby a příjmy z vyrovnávacích plateb mezi provozovateli přenosových soustav.
- (13) Skutečné splatné částky za přeshraniční přístup do soustav se mohou značně různit v závislosti na zúčastněných provozovatelích přenosových soustav a v důsledku rozdílů ve struktuře tarifních systémů uplatňovaných v členských státech. Proto je potřebný jistý stupeň harmonizace, aby se zabránilo narušení obchodu.
- (14) Velmi potřebný je systém dlouhodobých místně vztažených cenových signálů založený na zásadě, že úroveň poplatků za přístup do sítě by měla odrážet poměr mezi výrobou a spotřebou v daném regionu, stanovený na základě diferencování poplatků za přístup do sítě mezi výrobci nebo spotřebiteli.
- (15) Nebylo by vhodné používat sazby založené na vzdálenosti nebo, pokud jsou již k dispozici vhodné místně vztažené cenové signály, specifické sazby placené pouze vývozci nebo dovozci navíc k obecnému poplatku za přístup do vnitrostátní sítě.
- (16) Předpokladem účinné hospodářské soutěže na vnitřním trhu s elektřinou jsou nediskriminační a transparentní poplatky za používání sítě, včetně propojovacích vedení uvnitř přenosové soustavy. Dostupná kapacita těchto vedení by měly být stanoveny na nejvyšší hodnoty, které jsou v souladu s bezpečnostními normami bezpečného provozu sítě.
- (17) Je důležité zabránit narušení hospodářské soutěže v důsledku různých bezpečnostních, provozních a plánovacích norem používaných provozovateli přenosových soustav v členských státech. Dostupné přenosové kapacity a bezpečnostní, plánovací a provozní normy, které mají vliv na dostupné přenosové kapacity, by navíc měly být pro účastníky trhu zpřístupňovány transparentním způsobem.
- (18) Sledování trhu prováděné v posledních letech vnitrostátními regulačními orgány a Komisí ukázalo, že současné požadavky na transparentnost a pravidla pro přístup k infrastruktuře jsou nedostatečné k zajištění skutečného, dobře fungujícího, otevřeného a účinného vnitřního trhu s elektřinou.
- (19) Je nutný rovný přístup k informacím o fyzickém stavu a účinnosti soustavy, aby všichni účastníci trhu mohli vyhodnotit celkovou situaci v oblasti poptávky a nabídky a zjistit, jaké důvody má pohyb velkoobchodní ceny. To zahrnuje přesnější informace o výrobě elektřiny, nabídce a poptávce včetně prognóz, kapacit sítě a propojení, tocích a údržbě, vyrovnávání a rezervní kapacitě.

- (20) K posílení důvěry v trh je nezbytné, aby jeho účastníci měli jistotu, že ti, kteří se dopustí zneužívání, mohou být potrestáni účinným, přiměřeným a odrazujícím způsobem. Příslušným orgánům by měla být udělena pravomoc náležitě prošetřit obvinění ze zneužívání trhu. Za tímto účelem je potřeba, aby příslušné orgány měly přístup k informacím o rozhodnutích, která v souvislosti s provozními činnostmi učinily podniky zajišťující dodávky. Mnoho významných rozhodnutí činí na trhu s elektřinou výrobci, kteří by měli zajistit, aby informace týkající se těchto rozhodnutí byly po určité stanovenou dobu k dispozici příslušným orgánům ve snadno přístupné formě. Příslušné orgány by měly navíc pravidelně sledovat, zda provozovatelé přenosových soustav dodržují příslušná pravidla. Na malé výrobce, kteří nemohou reálně narušovat trh, by se tato povinnost vztahovat neměla.
- (21) Pokud zvláštní povaha dotyčného propojovacího vedení neopravňuje k výjimce z těchto pravidel, měla by existovat pravidla pro používání výnosů pocházejících z postupů spojených s řízením přetížení.
- (22) Řízení problémů přetížení by mělo poskytnout provozovatelům přenosových soustav a účastníkům trhu správné hospodářské signály a mělo by vycházet z tržních mechanismů.
- (23) Je třeba výrazně podporovat investice do větší nové infrastruktury a zároveň zajistit řádné fungování vnitřního trhu s elektřinou. S cílem posílit pozitivní dopad, který na hospodářskou soutěž a bezpečnost dodávek mají výjimky udělené propojovacím vedením stejnosměrného proudu, měl by se ve fázi plánování projektu otestovat tržní zájem a měly by být přijaty předpisy pro řízení přetížení. Pokud se propojovací vedení stejnosměrného proudu nacházejí na území více než jednoho členského státu, měla by žádosti o výjimku v krajním případě vyřizovat agentura s cílem lépe zohlednit přeshraniční dopady a usnadnit příslušné správní řízení. Kromě toho by vzhledem k mimořádně rizikovému profilu realizace těchto větších infrastrukturních projektů, pro něž byla udělena výjimka, mělo být možné poskytnout podnikům majícím zájem na dodávce a výrobě u příslušných projektů dočasnou výjimku z pravidel plného oddělení. Výjimky udělené podle nařízení (ES) č. 1228/2003 jsou platné až do plánovaného data uplynutí jejich platnosti, jak je stanoveno v rozhodnutí o udělení výjimky.
- (24) Aby se zabezpečilo řádné fungování vnitřního trhu s elektřinou, měly by být stanoveny postupy, které umožní přijímat rozhodnutí a rámcové pokyny týkající se mimo jiné stanovení sazeb a přidělování kapacit Komisí a které zároveň zabezpečí, aby se do tohoto procesu v případě potřeby zapojily regulační orgány členských států prostřednictvím svého evropského sdružení. Regulační orgány spolu s ostatními příslušnými orgány v členských státech by měly hrát důležitou roli v rámci přispívání k řádnému fungování vnitřního trhu s elektřinou.
- (25) Národní regulační orgány by měly zabezpečit soulad s pravidly obsaženými v tomto nařízení a rámcovými pokyny přijatými v souladu s ním.
- (26) Je třeba, aby členské státy a příslušné vnitrostátní orgány poskytovaly Komisi důležité informace. S takovými informacemi musí Komise nakládat jako s důvěrnými. Pokud je to nutné, měla by mít Komise možnost požadovat důležité informace přímo od dotčených podniků za předpokladu, že budou informovány příslušné vnitrostátní orgány.
- (27) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení tohoto nařízení nebo předpisů přijatých k jeho provedení. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
- (28) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (29) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení či přijetí rámcových pokynů pro zajištění minimálního stupně harmonizace, jenž je nezbytný pro dosažení cíle tohoto nařízení. Jelikož mají tato opatření obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (30) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž dosažení harmonizovaného rámce pro přeshraniční obchod s elektřinou, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (31) Vzhledem k rozsahu změn, které se provádějí v nařízení (ES) č. 1228/2003, je z důvodu jasnosti a přehlednosti žádoucí, aby byla příslušná ustanovení přepracována v jednom novém nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Cílem tohoto nařízení je:

- a) stanovit spravedlivá pravidla pro přeshraniční obchod s elektřinou, a tím posílit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu s elektřinou, s přihlédnutím ke zvláštnostem celostátních

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

a regionálních trhů. To zahrnuje vytvoření vyrovnávacího mechanismu pro přeshraniční toky elektřiny a stanovení harmonizovaných zásad pro poplatky za přeshraniční přenos a pro přidělování dostupných kapacit nebo propojení mezi vnitrostátními přenosovými soustavami;

- b) usnadnit vytvoření dobře fungujícího a transparentního velkoobchodního trhu s vysokou úrovní bezpečnosti dodávek elektřiny. Toto nařízení stanoví mechanismy pro harmonizaci pravidel pro přeshraniční obchod s elektřinou.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾, s výjimkou definice „propojovacího vedení“, která se nahrazuje tímto:

- „propojovacím vedením“ přenosové vedení, které překračuje nebo překlenuje hranici mezi členskými státy a které spojuje vnitrostátní přenosové soustavy členských států.
2. Dále se rozumí:
- a) „regulačními orgány“ regulační orgány uvedené v čl. 35 odst. 1 směrnice 2009/72/ES;
- b) „přeshraničním tokem“ fyzický tok elektřiny přenosovou sítí členského státu, který je výsledkem dopadu činnosti výrobců nebo spotřebitelů mimo tento členský stát na jeho přenosovou síť;
- c) „přetížením“ situace, v níž propojení spojující vnitrostátní přenosové sítě nemůže pojmout všechny fyzické toky vyplývající z mezinárodního obchodu požadovaného účastníky trhu z důvodu nedostatku kapacity propojovacích vedení nebo dotčených vnitrostátních přenosových soustav;
- d) „deklarovaným vývozem“ odeslání elektřiny v jednom členském státě na základě smluvní dohody s tím, že současně odpovídající převzetí elektřiny (deklarovaný dovoz) se uskuteční v jiném členském státě nebo třetí zemi;
- e) „deklarovaným přenosem“ elektřiny událost, při níž dojde k „deklarovanému vývozu“ elektřiny a při níž zahrnuje stanovená přenosová trasa zemi, ve které se neuskuteční ani odeslání, ani současně odpovídající převzetí elektřiny;

- f) „deklarovaným dovozem“ převzetí elektřiny v členském státě nebo třetí zemi současně s odesláním elektřiny (deklarovaným vývozem) v jiném členském státě;

- g) „novým propojovacím vedením“ propojovací vedení nedokončené ke dni 4. srpna 2003.

Pokud přenosové sítě dvou nebo více členských států tvoří, zcela nebo částečně, součást jediného regulačního bloku, pak jen pro účely vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav podle článku 13 se regulační blok jako celek považuje za součást přenosové sítě jednoho z dotčených členských států, aby se předešlo tomu, že by se toky uvnitř regulačních bloků považovaly za přeshraniční toky podle odst. 2 prvního pododstavce písm. b) tohoto článku a způsobovaly vyrovnávací platby podle článku 13. Regulační orgány daných členských států mohou rozhodnout, kterého z daných členských států bude regulační blok jako celek součástí.

Článek 3

Certifikace provozovatelů přenosových soustav

1. Komise přezkoumá oznámení o certifikaci provozovatele přenosové soustavy, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 6 směrnice 2009/72/ES, ihned po jeho obdržení. Do dvou měsíců od obdržení oznámení Komise sdělí stanovisko příslušnému národnímu regulačnímu orgánu, pokud jde o slučitelnost s čl. 10 odst. 2 nebo článkem 11 a s článkem 9 směrnice 2009/72/ES.

Během přípravy stanoviska uvedeného v prvním pododstavci může Komise požádat agenturu o stanovisko k rozhodnutí národního regulačního orgánu. V takovém případě se dvouměsíční lhůta uvedená v prvním pododstavci prodlužuje o další dva měsíce.

Pokud Komise nevydá stanovisko ve lhůtách uvedených v prvním a druhém pododstavci, má se za to, že proti rozhodnutí regulačního orgánu soustavy nesla námitky.

2. Do dvou měsíců od obdržení stanoviska Komise přijme národní regulační orgán konečné rozhodnutí týkající se certifikace provozovatele přenosové soustavy, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední toto stanovisko. Rozhodnutí regulačního orgánu a stanovisko Komise se zveřejní společně.

3. Kdykoliv během tohoto postupu mohou regulační orgány nebo Komise požádat provozovatele přenosových soustav nebo podniky vykonávající funkci výroby či dodávek o jakékoli informace významné pro plnění jejich úkolů podle tohoto článku.

4. Regulační orgány a Komise zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

⁽¹⁾ Viz strana 55 v tomto čísle Úředního věstníku.

5. Komise může přijmout rámcové pokyny, které podrobně stanoví postup pro uplatňování odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

6. Pokud Komise obdrží oznámení o certifikaci provozovatele přepravní soustavy, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 10 směrnice 2009/72/ES přijme rozhodnutí týkající se certifikace. Regulační orgán musí plnit rozhodnutí Komise.

Článek 4

Evropská síť provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav

Všichni provozovatelé přenosových soustav spolupracují na úrovni Společenství prostřednictvím sítě ENTSO pro elektřinu s cílem podpořit dotvoření a fungování vnitřního trhu s elektřinou a přeshraniční obchod a zajistit, aby byla evropská elektroenergetická přenosová soustava optimálně řízena a dobře se technicky rozvíjela v rámci koordinované spolupráce.

Článek 5

Zřízení sítě ENTSO pro elektřinu

1. Do 3. března 2011 předloží provozovatelé elektroenergetických přenosových soustav Komisi a agentuře návrh stanov sítě ENTSO pro elektřinu, která se má zřídit, seznam jejích členů a návrh jejího jednacího řádu, včetně postupů pro konzultace s jinými zúčastněnými subjekty.

2. Do dvou měsíců ode dne obdržení návrhu stanov, seznamu budoucích členů a návrhu jednacího řádu poskytne agentura po formální konzultaci s organizacemi zastupujícími všechny zúčastněné strany, zejména uživatele soustavy včetně zákazníků, Komisi stanovisko.

3. Komise vydá stanovisko k návrhu stanov, seznamu budoucích členů a návrhu jednacího řádu do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska agentury a toto stanovisko poskytnuté agenturou podle odstavce 2 zohlední.

4. Do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska Komise zřídí provozovatelé přenosových soustav síť ENTSO pro elektřinu a přijmou a zveřejní její stanovy a jednací řád.

Článek 6

Zavedení kodexů sítě

1. Komise po konzultaci s agenturou, sítí ENTSO pro elektřinu a příslušnými zúčastněnými subjekty každoročně vypracuje seznam priorit stanoviště oblasti uvedené v čl. 8 odst. 6 s cílem zahrnout je do kodexů sítí při jejich vypracování.

2. Komise požádá agenturu, aby jí v přiměřené lhůtě ne delší šesti měsíců předložila nezávazný rámcový pokyn (dále jen nezávazný rámcový pokyn), který v souladu s čl. 8 odst. 7 stanoví jasné a objektivní zásady pro vypracování kodexů sítí vztahujících se k oblastem určeným na seznamu priorit. Každý nezávazný rámcový pokyn přispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu. V návaznosti na odůvodněnou žádost agentury může Komise tuto lhůtu prodloužit.

3. Agentura otevřeným a transparentním způsobem formálně konzultuje nezávazný rámcový pokyn se sítí ENTSO pro elektřinu a dalšími zúčastněnými subjekty, a to alespoň po dobu dvou měsíců.

4. Domnívá-li se Komise, že nezávazný rámcový pokyn nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a řádnému fungování trhu, může požádat agenturu, aby nezávazný rámcový pokyn v přiměřené lhůtě přezkoumala a opětovně jej předložila Komisi.

5. Pokud agentura nepředloží nebo opětovně nepředloží nezávazný rámcový pokyn ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavců 2 nebo 4, vypracuje uvedený nezávazný rámcový pokyn Komise.

6. Komise požádá síť ENTSO pro elektřinu, aby v přiměřené lhůtě ne delší dvanácti měsíců předložila agentuře kodex sítě, který je v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem.

7. Do tří měsíců ode dne obdržení kodexu sítě, během nichž může agentura vést formální konzultace s příslušnými zúčastněnými subjekty, poskytne agentura síti ENTSO pro elektřinu odůvodněné stanovisko ke kodexu sítě.

8. Síť ENTSO pro elektřinu může s ohledem na stanovisko agentury kodex sítě změnit a opětovně jej agentuře předložit.

9. Jakmile se agentura přesvědčí, že je kodex sítě v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem, předloží jej Komisi, přičemž může doporučit, aby byl přijat v přiměřené lhůtě. Pokud Komise kodex sítě nepřijme, uvede pro to důvody.

10. Pokud síť ENTSO pro elektřinu nevypracuje kodex sítě ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavce 6, může Komise požádat agenturu, aby připravila návrh kodexu sítě na základě příslušného nezávazného rámcového pokynu. Agentura může podle tohoto odstavce v průběhu přípravy kodexu sítě zahájit další konzultace. Agentura předloží návrh kodexu sítě připravený podle tohoto odstavce Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí.

11. Komise může z vlastního podnětu, pokud síť ENTSO pro elektřinu nevypracovala kodex sítě nebo agentura nevypracovala návrh kodexu sítě, jak je uvedeno v odstavci 10 tohoto článku, nebo na doporučení agentury podle odstavce 9 tohoto článku, přijmout jeden nebo více kodexů sítí pro oblasti uvedené na seznamu v čl. 8 odst. 6.

Navrhne-li Komise přijetí kodexu z vlastního podnětu, konzultuje návrh kodexu s agenturou, se sítí ENTSO pro elektřinu a se všemi příslušnými zúčastněnými subjekty po dobu nejméně dvou měsíců. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

12. Tímto článkem není dotčeno právo Komise přijímat a měnit rámcové pokyny podle článku 18.

Článek 7

Změna kodexů sítě

1. Návrh změn kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6 může agentura předložit subjekt, který může mít zájem na tomto kodexu sítě, včetně sítě ENTSO pro elektřinu, provozovatelů přenosových soustav, uživatelů soustav a spotřebitelů. Agentura může navrhnout změny rovněž z vlastního podnětu.

2. Agentura konzultuje se všemi zúčastněnými stranami v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 713/2009. V návaznosti na tento postup může agentura Komisi předložit odůvodněné návrhy změn, kde uvede, v jakém smyslu jsou návrhy v souladu s cíli kodexů sítě podle čl. 6 odst. 2.

3. S ohledem na návrhy agentury může Komise přijmout změny kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

4. Posouzení navržených změn postupem podle čl. 23 odst. 2 se omezí na posouzení aspektů souvisejících s navrhovanou změnou. Těmito navrhovanými změnami nejsou dotčeny další změny, které může navrhnout Komise.

Článek 8

Úkoly sítě ENTSO pro elektřinu

1. Sít ENTSO pro elektřinu vypracuje na žádost Komise v souladu s čl. 6 odst. 6 kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6 tohoto článku.

2. Sít ENTSO pro elektřinu může v zájmu dosažení cílů uvedených v článku 4 vypracovat kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6, kde se tyto kodexy netýkají oblastí, na něž se vztahuje žádost Komise. Tyto kodexy sítě jsou předkládány agentuře, která k nim vydá stanovisko. Sít ENTSO pro elektřinu toto stanovisko náležitě zohlední.

3. Sít ENTSO pro elektřinu přijímá:

- a) společné nástroje provozování sítě k zajištění koordinace provozu sítě za běžných a nouzových podmínek, včetně společné stupnice pro klasifikaci mimořádných událostí, a výzkumné plány;
- b) každé dva roky nezávazný desetiletý plán rozvoje sítě pro celé Společenství (dále jen „plán rozvoje sítě pro celé Společenství“), včetně výhledu přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě;
- c) doporučení týkající se koordinace technické spolupráce mezi provozovateli přepravních soustav Společenství a provozovateli těchto soustav ze třetích zemí,
- d) roční pracovní program;
- e) výroční zprávu;
- f) každoroční letní a zimní výhledy přiměřenosti výrobních kapacit.

4. Výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě uvedený v odst. 3 písm. b) zahrnuje celkovou přiměřenost elektrizační soustavy z hlediska stávajících dodávek elektřiny a předpokládané poptávky po ní, a to na období následujících pěti let i na období od pěti do patnácti let od data vypracování výhledu. Tento výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě vychází z národních výhledů přiměřenosti výrobních kapacit vypracovaných jednotlivými provozovateli přenosových soustav.

5. Roční pracovní program uvedený v odst. 3 písm. d) obsahuje seznam a popis kodexů sítě, jež mají být vypracovány, plán koordinace provozu sítě a činností v oblasti výzkumu a vývoje, které mají být v daném roce realizovány, a orientační časový harmonogram.

6. Kodexy sítě uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnují následující oblasti, přičemž případně zohledňují regionální zvláštnosti:

- a) pravidla pro bezpečnost a spolehlivost sítě, včetně pravidel pro technickou přenosovou rezervní kapacitu pro provozní zabezpečení sítě;
- b) pravidla pro připojení k soustavě;
- c) pravidla pro přístup třetích osob;
- d) pravidla pro předávání údajů a zúčtování;
- e) pravidla pro interoperabilitu;
- f) provozní postupy v případě stavu nouze;
- g) pravidla pro přidělování kapacit a řízení přetížení;
- h) pravidla pro obchod týkající se technického a provozního zabezpečení služeb přístupu do sítě a vyrovnávání soustavy;

- i) pravidla transparentnosti;
- j) pravidla pro vyrovnávání, včetně pravidel ohledně rezervního výkonu v souvislosti se sítí;
- k) pravidla týkající se harmonizovaných struktur přenosových sazeb, včetně místně vztažených cenových signálů a pravidel vyrovnávání mezi provozovateli přenosových soustav, a
- l) energetickou účinnost, pokud jde o elektroenergetické sítě.

7. Aniž je dotčeno právo členských států zavést vnitrostátní kodexy sítě, jež nemají vliv na přeshraniční obchod, kodexy sítí se vypracují pro otázky přeshraničních sítí a integrace trhu.

8. Sít' ENTSO pro elektřinu sleduje a analyzuje provádění kodexů sítě a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnit integraci trhu. Sít' ENTSO pro elektřinu oznámí svá zjištění agentuře a výsledky analýzy zahrne do výroční zprávy uvedené v odst. 3 písm. e) tohoto článku.

9. Sít' ENTSO pro elektřinu poskytuje agentuře veškeré informace, které si vyžádá za účelem plnění svých úkolů podle čl. 9 odst. 1.

10. Každé dva roky sít' ENTSO pro elektřinu přijme a zveřejní plán rozvoje sítě pro celé Společenství. Plán rozvoje sítě pro celé Společenství zahrnuje vytváření modelů integrované sítě, vypracovávání scénářů, výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě a posouzení odolnosti soustavy.

Plán rozvoje sítě pro celé Společenství zejména:

- a) vychází z investičních plánů jednotlivých členských států, přičemž zohlední regionální investiční plány uvedené v čl. 12 odst. 1, a případně z aspektů plánování sítě na úrovni Společenství, včetně hlavních směrů pro transevropské energetické sítě v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES⁽¹⁾;
- b) v souvislosti s přeshraničním propojením vychází rovněž z opodstatněných potřeb jednotlivých uživatelů soustavy a zahrnuje dlouhodobé závazky investorů podle článku 8 a článků 13 a 22 směrnice 2009/72/ES a
- c) poukazuje na nedostatečnou míru investic, především pokud jde o přeshraniční kapacitu.

Pokud jde o druhý pododstavec písm. c) lze k plánu rozvoje sítě pro celé Společenství přiložit analýzu překážek, které brání zvýšení přeshraniční kapacity sítě a jsou způsobeny rozdílnými schvalovacími postupy a praxí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 1.

11. Agentura poskytuje stanoviska k národním desetiletým plánům rozvoje sítě s cílem posoudit jejich soulad s plánem rozvoje sítě pro celé Společenství. Zjistí-li agentura mezi národním desetiletým plánem rozvoje sítě a plánem rozvoje sítě pro celé Společenství nesrovnalosti, doporučí náležitým způsobem upravit tento národní plán rozvoje sítě nebo plán rozvoje sítě pro celé Společenství. Pokud je tento národní plán rozvoje sítě vypracován v souladu s článkem 22 směrnice 2009/72/ES, agentura příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu doporučí, aby tento národní desetiletý plán rozvoje sítě upravit v souladu s čl. 22 odst. 7 uvedené směrnice a aby o této změně informoval Komisi.

12. Sít' ENTSO pro elektřinu poskytne Komisi na její žádost stanovisko k přijetí rámcových pokynů uvedených v článku 18.

Článek 9

Sledování prováděné agenturou

1. Agentura sleduje plnění úkolů sítě ENTSO pro elektřinu podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 a informuje o něm Komisi.

Agentura sleduje, jak sít' ENTSO pro elektřinu provádí kodexy sítě vypracované podle čl. 8 odst. 2 a kodexy sítě, které byly vypracovány v souladu s čl. 6 odst. 1 až 10, které však nebyly přijaty Komisí podle čl. 6 odst. 11. Pokud sít' ENTSO pro elektřinu neprovede některý z těchto kodexů sítě, agentura ji vyzve, aby toto opomenutí řádně vysvětlila. Agentura o tomto vysvětlení informuje Komisi a poskytne jí k tomu své stanovisko.

Agentura sleduje a analyzuje provádění kodexů sítě a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnění integrace trhu, jakož i nediskriminace, účinná hospodářská soutěž a účelné fungování trhu, a informuje o nich Komisi.

2. Sít' ENTSO pro elektřinu předkládá agentuře návrh plánu rozvoje sítě pro celé Společenství, návrh ročního pracovního programu, včetně informací o postupu konzultace, a ostatní dokumenty uvedené v čl. 8 odst. 3, aby k nim agentura vydala stanovisko.

Do dvou měsíců ode dne jejich obdržení poskytne agentura síti ENTSO pro elektřinu a Komisi řádně odůvodněné stanovisko a doporučení, pokud má za to, že návrh ročního pracovního programu nebo návrh plánu rozvoje sítě pro celé Společenství předloženého síti ENTSO pro elektřinu nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a dobrému fungování trhu nebo nezajišťuje dostatečnou úroveň přeshraničního propojení umožňujícího přístup třetím osobám.

Článek 10

Konzultace

1. Při vypracovávání kodexů sítě, návrhu plánu rozvoje sítě pro celé Společenství a ročního pracovního programu podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 vede síť ENTSO pro elektřinu otevřeným a transparentním způsobem rozsáhlé a včasné konzultace v souladu s postupy pro konzultace uvedenými v čl. 5 odst. 1 se všemi příslušnými účastníky trhu a zejména s organizacemi zastupujícími jednotlivé zúčastněné subjekty. Konzultace zahrnují národní regulační orgány a další vnitrostátní orgány, dodavatelské a výrobní podniky, uživatele soustavy, včetně zákazníků, a provozovatele distribuční soustavy, včetně příslušných odvětvových sdružení, odborných subjektů a platformy zúčastněných subjektů. Zaměří se na zjištění názorů a návrhů všech příslušných osob, které se účastní rozhodovacího procesu.

2. Všechny dokumenty a zápisy z jednání týkající se konzultací uvedených v odstavci 1 se zveřejňují.

3. Před přijetím ročního pracovního programu a kodexů sítě uvedených v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 uvede síť ENTSO pro elektřinu, jakým způsobem byly připomínky získané během konzultací zohledněny. Pokud připomínky nebyly zohledněny, uvede důvody.

Článek 11

Náklady

Náklady, které souvisejí s činnostmi sítě ENTSO pro elektřinu a jsou uvedeny v člincích 4 až 12, se zohlední při výpočtu sazeb a nesou je provozovatelé přenosových soustav. Regulační orgány tyto náklady schválí, pouze pokud jsou přijatelné a přiměřené.

Článek 12

Regionální spolupráce provozovatelů přenosových soustav

1. S cílem přispět k činnostem uvedeným v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 navazují provozovatelé přenosových soustav regionální spolupráci v rámci sítě ENTSO pro elektřinu. Každé dva roky zejména zveřejňují regionální investiční plán, přičemž mohou na jeho základě přijímat investiční rozhodnutí.

2. Provozovatelé přenosových soustav podporují provozní ujednání s cílem zajistit optimální řízení sítě a podpořit rozvoj energetických burz, koordinované přidělování přeshraniční kapacity prostřednictvím nediskriminačních tržních řešení, s náležitou pozorností věnovanou specifickým výhodám implicitních aukcí pro krátkodobé přidělování, a integraci mechanismů vyrovnávání a rezervního výkonu.

3. Komise může za účelem dosažení cílů stanovených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku vymezit zeměpisné oblasti, na něž se vztahují jednotlivé struktury regionální spolupráce, přičemž zohlední stávající struktury regionální spolupráce. Každý členský stát může podporovat spolupráci ve více než jedné zeměpisné oblasti. Opatření uvedené v první větě, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

Komise za tímto účelem vede konzultace s agenturou a se sítí ENTSO pro elektřinu.

Článek 13

Vyrovňovací mechanismus mezi provozovateli přenosových soustav

1. Provozovatelé přenosových soustav obdrží vyrovňovací platby za náklady vzniklé přenosem přeshraničních toků elektřiny po jejich sítích.

2. Vyrovňovací platba uvedená v odstavci 1 se vyplácí provozovatelům vnitrostátních přenosových soustav, v nichž přeshraniční toky vznikají, a soustav, v nichž tyto toky končí.

3. Vyrovňovací platby se provádějí pravidelně za dané minulé časové období. Pokud je to nutné, provedené platby se dodatečně upraví podle skutečně vzniklých nákladů.

První období, za něž se provede vyrovňovací platba, se stanoví v rámcových pokynech uvedených v článku 18.

4. Komise rozhodne o výši splatných vyrovňovacích plateb. Toto opatření, jehož účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, musí být přijato regulativním postupem s kontrolou stanoveným v čl. 23 odst. 2.

5. Velikost provedených přeshraničních toků a velikost přeshraničních toků označených jako vznikající nebo končící ve vnitrostátních přenosových soustavách se určuje na základě fyzických toků elektřiny skutečně naměřených v daném časovém období.

6. Náklady vzniklé přenosem přeshraničních toků se stanoví na základě očekávaných dlouhodobých průměrných přírůstkových nákladů s přihlédnutím ke ztrátám, investicím do nové infrastruktury a přiměřenému podílu nákladů na stávající infrastrukturu, pokud se infrastruktura používá pro přenos přeshraničních toků, zejména s ohledem na potřebu zajistit bezpečnost dodávky. Při stanovení vzniklých nákladů se používají uznávané standardní metodiky pro výpočet nákladů. Přínosy vzniklé v síti jako důsledek přenosu přeshraničních toků se vezmou v úvahu za účelem snížení přijaté vyrovňovací platby.

Článek 14

Poplatky za přístup do sítí

1. Poplatky účtované provozovateli sítí za přístup k sítím musí být transparentní, brát v úvahu potřebu bezpečnosti sítě a odrážet skutečné náklady, pokud odpovídají nákladům efektivního a strukturálně porovnatelného provozovatele sítě, a musí se uplatňovat nediskriminačním způsobem. Tyto poplatky nejsou závislé na vzdálenosti.

2. V případě potřeby musí místně vztažené cenové signály na úrovni Společenství vycházet z úrovně sazeb stanovených pro výrobce nebo spotřebitele a brát v úvahu velikost síťových ztrát a způsobené přetížení, včetně investičních nákladů na infrastrukturu.

3. Při stanovování poplatků za přístup do sítě se berou v úvahu:

- a) provedené platby a obdržené příjmy v rámci vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav;
- b) skutečné provedené a obdržené platby, jakož i platby očekávané za budoucí časová období, odhadované na základě minulých období.

4. Stanovením poplatků za přístup do sítě nejsou dotčeny poplatky za deklarovaný vývoz a deklarovaný dovoz na základě řízení přetížení uvedeného v článku 16.

5. Nepožadují se žádné zvláštní síťové poplatky za jednotlivé transakce týkající se deklarovaného přenosu elektriny.

Článek 15

Poskytování informací

1. Provozovatelé přenosových soustav zavedou postupy pro koordinaci a výměnu informací, aby se zajistila bezpečnost sítí v rámci řízení přetížení.

2. Bezpečnostní, provozní a plánovací normy používané provozovateli přenosových soustav se zveřejňují. Zveřejňované informace zahrnují obecný model výpočtu celkové přenosové kapacity a rozpětí spolehlivosti přenosu vycházející z elektrických a fyzikálních vlastností sítě. Tyto modely podléhají schválení regulačními orgány.

3. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují dostupné přenosové kapacity odhadnuté na každý den, s uvedením případných již rezervovaných kapacit. Tato zveřejnění se provádějí v určitých časových intervalech přede dnem přenosu a obsahují v každém případě odhady na příští týden a příští měsíc, jakož i kvantitativní určení očekávané spolehlivosti dostupné kapacity.

4. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují příslušné údaje o souhrnné prognóze a o aktuální poptávce, dostupnosti a aktuálním využití výrobních zařízení a spotřebičů, o dostupnosti a využití sítí a propojovacích vedení a vyrovnávacím výkonu a rezervní kapacitě. Pro dostupnost a aktuální využití malých výrobních zařízení a spotřebičů lze využít souhrnné předpokládané údaje.

5. Dotčení účastníci trhu poskytují provozovatelům přenosových soustav příslušné údaje.

6. Výrobní podniky, které vlastní nebo provozují výrobní zařízení, z nichž alespoň jedno má instalovaný výkon alespoň 250 MW, uchovávají pro potřebu národního regulačního orgánu, vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž a Komise po dobu pěti let veškeré hodinové údaje z jednotlivých zařízení, které jsou nutné k ověření všech provozních dispečerských rozhodnutí a nabídek na energetických burzách, aukčních kapacit na propojovacím vedení, trhu s rezervní kapacitou a přepážkových trhů. Hodinové údaje a informace z jednotlivých zařízení, jež se mají uchovávat, obsahují alespoň údaje o dostupné výrobní kapacitě a rezervovaných kapacitách, včetně jejich přidělení na úrovni jednotlivých zařízení, a to v okamžiku uskutečnění nabídky a během výroby.

Článek 16

Obecné zásady řízení přetížení

1. Na přetížení sítě se reaguje pomocí nediskriminujících tržně orientovaných řešení, která poskytnou účinné hospodářské signály daným účastníkům trhu a provozovatelům přenosových soustav. Problémy přetížení sítě se přednostně řeší metodami nezaloženými na transakcích, tedy metodami, které nezahrnují výběr mezi smlouvami jednotlivých účastníků trhu.

2. Transakce je možné omezovat jen v nouzových situacích, v nichž musí provozovatel přenosové soustavy rychle jednat a opětovný přenos nebo vzájemná obchodní výměna nejsou možné. Všechny tyto postupy se uplatňují nediskriminačním způsobem.

Kromě případů vyšší moci dostávají účastníci trhu, jimž byla přidělena kapacita, za jakékoli omezování náhradu.

3. Účastníkům trhu se zpřístupňuje maximální kapacita propojení nebo přenosových sítí ovlivňujících přeshraniční toky odpovídající bezpečnostním normám pro bezpečný síťový provoz.

4. Účastníci trhu informují v rozumném předstihu dotčené provozovatele přenosových soustav před daným provozním obdobím, zda mají v úmyslu využít přidělenou kapacitu. Přidělené kapacity, které nebudou využity, se znovu uvedou na trh otevřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem.

5. Pokud je to technicky možné, uspokojí provozovatelé přenosových soustav v přetíženém vedení kapacitní požadavky všech toků elektřiny v opačných směrech, aby toto vedení co nejvíce využili. Při plném zohlednění bezpečnosti sítě nejsou transakce uvolňující přetížení nikdy odmítány.

6. Všechny výnosy vyplývající z přidělení propojení se použijí k těmto účelům:

- a) zaručení skutečné dostupnosti přidělené kapacity nebo
- b) udržování nebo zvyšování propojovací kapacity, prostřednictvím investic do sítě, zejména do nových propojovacích vedení.

Pokud nelze výnosy účelně využít pro účely uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo b), mohou být se schválením regulačních orgánů dotčených členských států využity do maximální výše, kterou stanoví tyto regulační orgány jako příjem, který berou regulační orgány v úvahu při schvalování metody výpočtu síťových sazeb nebo při stanovování síťových sazeb.

Zbývající výnosy se do doby, než je bude možno použít k účelům uvedeným v prvním pododstavci písm. a) nebo b), uloží na samostatný vnitřní účet. Regulační orgán informuje Agenturu o schválení uvedeném v druhém pododstavci.

Článek 17

Nová propojovací vedení

1. Nová propojovací vedení stejnosměrného proudu mezi členskými státy mohou být na základě žádosti na omezenou dobu osvobozeny od čl. 16 odst. 6 tohoto nařízení a článků 9, 32 a čl. 37 odst. 6 a 10 směrnice 2009/72/ES za těchto podmínek:

- a) investice musí posílit hospodářskou soutěž v oblasti dodávaní elektřiny;
- b) úroveň rizika spojeného s investicí je taková, že k investici by bez udělení výjimky nedošlo;
- c) propojovací vedení musí být vlastněno fyzickou nebo právníckou osobou, která je alespoň ve své právní formě oddělena od provozovatelů soustav, v jejichž soustavách bude toto propojovací vedení vybudováno;
- d) od uživatelů daného propojovacího vedení jsou vybírány poplatky;

e) od částečného otevření trhu ve smyslu článku 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾ není žádná část kapitálových nebo provozních nákladů propojovacího vedení získána zpět z žádné složky poplatků z používání přenosových nebo distribučních soustav propojených navzájem uvedeným propojovacím vedením a

f) výjimka nesmí být na újmu hospodářské soutěži nebo účinnému fungování vnitřního trhu s elektřinou nebo řádnému fungování regulované soustavy, ke které je propojovací vedení připojeno.

2. Odstavec 1 se rovněž použije ve výjimečných případech na propojovací vedení střídavého proudu, pokud náklady a riziko dané investice jsou obzvláště vysoké ve srovnání s náklady a riziky obvykle vznikajícími při propojení dvou sousedících vnitrostátních přenosových soustav propojovacím vedením střídavého proudu.

3. Odstavec 1 se týká rovněž významných zvýšení kapacity stávajících propojovacích vedení.

4. Rozhodnutí o výjimce podle odstavců 1, 2 a 3 je v každém jednotlivém případě přijímáno regulačními orgány dotčených členských států. Výjimka se může týkat celé kapacity nového propojovacího vedení nebo stávajícího propojovacího vedení s podstatně zvýšenou kapacitou, nebo její části.

Do dvou měsíců od data, kdy byla podána žádost o udělení výjimky u posledního z příslušných regulačních orgánů, může agentura pro tyto regulační orgány vydat poradní stanovisko, které by mohlo sloužit jako základ pro jejich rozhodnutí.

Při rozhodování o udělení výjimky se v každém jednotlivém případě posuzuje potřeba stanovit podmínky ohledně délky trvání výjimky a nediskriminačního přístupu k propojovacímu vedení. Při rozhodování o těchto podmínkách je zohledněna zejména další kapacita, která má být vybudována, nebo změna stávající kapacity, časový horizont projektu a vnitrostátní podmínky.

Před udělením výjimky rozhodne regulační orgán dotčeného členského státu o pravidlech a mechanismech pro řízení a přidělování kapacity. Pravidla řízení přetížení zahrnují povinnost nabídnout na trhu nevyužitou kapacitu, přičemž uživatelé zařízení mají právo obchodovat se svou smluvní kapacitou na sekundárním trhu. Při posuzování kritérií uvedených v odst. 1 písm. a), b) a f) tohoto článku jsou zohledněny výsledky postupu přidělování kapacity.

Pokud všechny dotčené regulační orgány dosáhnou shody ohledně rozhodnutí o výjimce do šesti měsíců, informují o svém rozhodnutí agenturu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.

Rozhodnutí o výjimce, včetně podmínek uvedených v druhém pododstavci tohoto odstavce, musí být řádně odůvodněno a zveřejněno.

5. Rozhodnutí uvedené v odstavci 4 přijme agentura tehdy:

- a) pokud všechny dotčené regulační orgány nedokázaly dosáhnout dohody do šesti měsíců ode dne, kdy bylo o výjimku požádáno u posledního z těchto regulačních orgánů, nebo
- b) na společnou žádost dotýčných regulačních orgánů.

Agentura před přijetím tohoto rozhodnutí konzultuje s příslušnými regulačními orgány a uchazeči.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5, mohou členské státy stanovit, že regulační orgán nebo agentura případně předloží příslušnému orgánu členského státu k formálnímu rozhodnutí stanovisko k dané žádosti o udělení výjimky. Toto stanovisko se zveřejní spolu s rozhodnutím.

7. Kopie každé žádosti o udělení výjimky předá regulační orgán pro informaci ihned po jejím obdržení agentuře a Komisi. Rozhodnutí je dotýčnými regulačními orgány nebo agenturou („oznamující orgány“) neprodleně oznámeno Komisi, spolu se všemi důležitými informacemi, jež s ním souvisejí. Tyto informace mohou být Komisi předkládány v souhrnné formě, aby bylo rozhodnutí přijaté Komisí opodstatněné. Tyto informace obsahují zejména:

- a) přesné důvody, na jejichž základě byla výjimka udělena či zamítnuta, včetně finančních údajů odůvodňujících potřebu výjimky;
- b) provedenou analýzu dopadu udělení výjimky na hospodářskou soutěž a účinné fungování vnitřního trhu s elektřinou;
- c) důvody pro období a podíl na celkové kapacitě dotýčného propojovacího vedení, pro které je výjimka udělena, a
- d) výsledek konzultací s dotčenými regulačními orgány.

8. Ve lhůtě dvou měsíců, která začíná běžet prvním dnem po obdržení oznámení podle odstavce 7, může Komise přijmout rozhodnutí požadující, aby oznamující orgány změnily nebo zrušily rozhodnutí o udělení výjimky. Pokud si Komise vyžádá doplňující informace, může být tato dvouměsíční lhůta prodloužena o další dva měsíce. Tato dodatečná lhůta začíná běžet prvním dnem po obdržení úplných informací. Původní dvouměsíční lhůtu lze rovněž prodloužit se souhlasem Komise a oznamujících orgánů.

Oznámení se považuje za vzaté zpět, pokud nejsou požadované informace poskytnuty ve lhůtě stanovené v žádosti, ledaže by před koncem této lhůty byla lhůta se souhlasem Komise i oznamujících orgánů prodloužena, nebo by oznamující orgány v řádně odůvodněném prohlášení informovaly Komisi o tom, že oznámení považují za úplné.

Regulační orgány nebo agentura splní rozhodnutí Komise o změně či zrušení rozhodnutí o výjimce do jednoho měsíce a uvědomí o tom Komisi.

Komise zachovává důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

Schválení rozhodnutí o udělení výjimky Komisí pozbývá platnosti do dvou let od jeho přijetí, pokud do té doby nezačne výstavba propojovacího vedení, a do pěti let od jeho přijetí, pokud není do té doby propojovací vedení uvedeno do provozu, nerozhodne-li Komise, že veškeré zpoždění je způsobeno závažnými překážkami mimo kontrolu osoby, které byla výjimka udělena.

9. Komise může přijmout rámcové pokyny k uplatňování podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku a stanovit postup pro uplatňování odstavců 4, 7 a 8 tohoto článku. Toto opatření, jehož předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

Článek 18

Rámcové pokyny

1. V rámcových pokynech ohledně vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav se v souladu se zásadami uvedenými v článcích 13 a 14 případně stanoví:

- a) podrobnosti postupu pro určování provozovatelů přenosových soustav, kteří jsou povinni platit vyrovnávací platby za přeshraniční toky, včetně rozdělení na provozovatele vnitrostátních přenosových soustav, v nichž toky vznikají, a na provozovatele soustav, v nichž tyto toky končí, v souladu s čl. 13 odst. 2;
- b) podrobnosti o platebním postupu, který má být dodržen, včetně určení prvního časového období, za které by se měla vyrovnávací platba zaplatit, v souladu s čl. 13 odst. 3 druhým pododstavcem;
- c) podrobnosti metod pro určování skutečněných přeshraničních toků, za něž se má platit vyrovnávací platba podle článku 13, jak z hlediska množství a druhu toků, tak velikosti takových toků jako vznikajících nebo končících v přenosových soustavách jednotlivých členských států, v souladu s čl. 13 odst. 5;

- d) podrobnosti metodiky pro určování nákladů a přínosů vzniklých při přenosu přeshraničních toků, v souladu s čl. 13 odst. 6;
- e) podrobnosti o zacházení s toky elektřiny, které pocházejí ze zemí mimo Evropský hospodářský prostor nebo v takových zemích končí, v rámci vzájemného vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav, a
- f) zapojení vnitrostátních elektrizačních soustav, vzájemně propojených prostřednictvím vedení stejnosměrného proudu, v souladu s článkem 13.

2. Rámcové pokyny mohou rovněž stanovit vhodná pravidla vedoucí k postupné harmonizaci základních zásad pro určování poplatků placených výrobcí a spotřebiteli (zatížení) podle systémů sazeb jednotlivých členských států, včetně promítnutí vzájemného vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav do vnitrostátních síťových poplatků a poskytnutí vhodných a účinných místně vztahených cenových signálů, v souladu se zásadami stanovenými v článku 14.

Rámcové pokyny zajistí vhodné a účinné harmonizované místně vztahené cenové signály na úrovni Společenství.

Tato harmonizace nebrání členským státům používat mechanismy, které zabezpečí, aby poplatky za přístup do sítě hrazené zákazníky (zatížení) byly na celém jejich území srovnatelné.

3. V rámcových pokynech, kterými se stanoví minimální stupeň harmonizace požadované pro dosažení cíle tohoto nařízení, jsou případně rovněž uvedeny:

- a) podrobnosti týkající se poskytování informací v souladu se zásadami stanovenými v článku 15;
- b) podrobnosti o pravidlech pro obchod s elektřinou;
- c) podrobnosti o pravidlech pro investiční pobídky v souvislosti s kapacitou propojovacího vedení, včetně místně vztahených cenových signálů;
- d) podrobnosti k oblastem uvedeným v čl. 8 odst. 6.

Za tím účelem vede Komise konzultace s agenturou a se sítí ENTSO pro elektřinu.

4. Rámcové pokyny pro správu a přidělování dostupné přenosové kapacity pro propojení mezi vnitrostátními systémy jsou stanoveny v příloze I.

5. Komise může přijmout rámcové pokyny k otázkám uvedeným v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Může změnit rámcové pokyny uvedené v odstavci 4 tohoto článku, v souladu se zásadami v člancích 15 a 16, zejména tak, aby byly zahrnuty podrobné pokyny ohledně všech v praxi používaných postupů pro přidělování kapacity a aby se zabezpečilo, že mechanismy pro řízení přetížení se budou vyvíjet způsobem slučitelným s cíli vnitřního trhu.

V případě potřeby se v rámci těchto změn stanoví obecná pravidla pro minimální bezpečnost a provozní normy pro používání a provoz sítě, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 2. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

Při přijímání nebo změně rámcových pokynů Komise:

- a) zajistí, aby tyto rámcové pokyny poskytovaly minimální stupeň harmonizace nutný k dosažení cílů tohoto nařízení a nepřekračovaly rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů, a
- b) sdělí, jaká opatření přijala za účelem dosažení souladu pravidel v třetích zemích, které jsou součástí elektrizační soustavy Společenství, s danými rámcovými pokyny.

Při prvním přijímání rámcových pokynů podle tohoto článku Komise zajistí, aby tyto zásady obsahovaly v jediném navrhovaném opatření alespoň otázky uvedené v odst. 1 písm. a) a d) a v odstavci 2.

Článek 19

Regulační orgány

Regulační orgány při výkonu svých povinností zajišťují plnění tohoto nařízení a rámcových pokynů přijatých podle článku 18. Je-li to vhodné k plnění cílů tohoto nařízení, spolupracují regulační orgány mezi sebou navzájem a s Komisí a agenturou v souladu s kapitolou IX směrnice 2009/72/ES.

Článek 20

Poskytování informací a důvěrnost údajů

1. Členské státy a regulační orgány na požádání poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné pro účely čl. 13 odst. 4 a článku 18.

Regulační orgány poskytují pro účely čl. 13 odst. 4 a 6 pravidelně zejména informace o nákladech skutečně vynaložených provozovateli vnitrostátních přenosových soustav, jakož i údaje a veškeré významné informace o fyzických tocích elektřiny v sítích provozovatelů přenosových soustav a o nákladech sítě.

Komise stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty, s přihlédnutím ke složitosti požadovaných informací a k naléhavosti jejich potřeby.

2. Pokud dotčený členský stát nebo regulační orgán informace uvedené v odstavci 1 neposkytne v dané lhůtě podle odstavce 1 tohoto článku, může si Komise veškeré informace nezbytné pro účely čl. 13 odst. 4 a článku 18 vyžádat přímo od dotčených podniků.

Při zasílání žádosti o informace podniku Komise současně zašle kopii žádosti regulačním orgánům členského státu, na jehož území se nachází sídlo podniku.

3. V žádosti o informace uvedené v odstavci 1 Komise uvede právní základ, stanoví lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty, účel žádosti a sankce podle čl. 22 odst. 2 pro případ poskytnutí nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací. Komise stanoví přiměřenou lhůtu s přihlédnutím ke složitosti požadovaných informací a k naléhavosti jejich potřeby.

4. Majitelé podniků nebo jejich zástupci a v případě právnických osob osoby zmocněné je zastupovat podle zákona nebo podle zakládací smlouvy nebo stanov poskytnou požadované informace. Pokud řádně zmocnění právní zástupci poskytnou informace za své klienty, ti i nadále nesou plnou odpovědnost v případě, že informace nejsou neúplné, nesprávné nebo zavádějící.

5. Neposkytne-li podnik požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí nebo jsou-li poskytnuté informace neúplné, může si Komise informace, které mají být poskytnuty, vyžádat prostřednictvím rozhodnutí. Toto rozhodnutí určí, které informace jsou nutné, a stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být poskytnuty. Uvádí rovněž sankce podle čl. 22 odst. 2. Dále uvádí právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropských společností.

Komise současně zašle kopii rozhodnutí regulačním orgánům členského státu, na jehož území se nachází bydliště osoby nebo sídlo podniku.

6. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 mohou být použity pouze pro účely čl. 13 odst. 4 a článku 18.

Komise nesmí sdělovat informace, které získala podle tohoto nařízení a které svou povahou podléhají profesnímu tajemství.

Článek 21

Právo členských států přijmout podrobnější opatření

Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států zachovávat a zavádět opatření obsahující podrobnější předpisy, než které jsou stanoveny v tomto nařízení a v rámcových pokynech podle článku 18.

Článek 22

Sankce

1. Aniž je dotčen odstavec 2, stanoví členské státy sankce za porušování ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce

musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy do 1. července 2004 oznámí Komisi tato ustanovení odpovídající ustanovením podle nařízení (ES) č. 1228/2003 a neprodleně jí oznámí jejich veškeré následné změny. Členské státy oznámí Komisi ta ustanovení, která neodpovídají ustanovením podle nařízení (ES) č. 1228/2003 Komisi do 3. března 2011 a neprodleně jí oznámí jejich veškeré následné změny.

2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům pokuty ve výši nejvýše 1 % celkového obrátu za předchozí účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace jako odpověď na žádost podle čl. 20 odst. 3 nebo je neposkytnou ve lhůtě stanovené rozhodnutím podle čl. 20 odst. 5 prvního pododstavce.

Při stanovení výše pokuty Komise přihlédne k závažnosti porušení požadavků stanovených v prvním pododstavci.

3. Sankce podle odstavce 1 a rozhodnutí přijatá podle odstavce 2 nemají trestněprávní povahu.

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 46 směrnice 2009/72/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 24

Zpráva Komise

Komise sleduje uplatňování tohoto nařízení. Podle čl. 47 odst. 6 směrnice 2009/72/ES podá Komise zprávu o zkušenostech získaných při uplatňování tohoto nařízení. Ve zprávě je třeba zejména analyzovat, do jaké míry bylo toto nařízení úspěšné při zabezpečení nediskriminačních a náklady odrážejících podmínek přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou, s cílem přispět k rozmanitosti nabídky pro zákazníka na co nejlépe fungujícím vnitřním trhu s elektřinou a k dlouhodobé bezpečnosti dodávek, a také posoudit, do jaké míry jsou zajištěny účinné místně vztahované cenové signály. V případě potřeby se ke zprávě připojí vhodné návrhy nebo doporučení.

Článek 25

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1228/2003 se zrušuje s účinkem ode dne 3. března 2011. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 26

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 3. března 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
E. ERLANDSSON

PŘÍLOHA I

RÁMCOVÉ POKYNY PRO SPRÁVU A PŘIDĚLOVÁNÍ DOSTUPNÉ PŘENOSOVÉ KAPACITY PRO PROPOJENÍ MEZI VNITROSTÁTNÍMI SYSTÉMY**1. Obecná ustanovení**

- 1.1 Provozovatelé přenosových soustav se vynasnaží přijmout všechny obchodní transakce, včetně těch, které zahrnují přeshraniční obchod.
- 1.2 V případě, že k přetížení nedochází, není přístup k propojení ničím omezen. Pokud se tak obvykle děje, nemusí být stanoven žádný stálý obecný přidělovací postup pro přístup k přeshraniční přenosové službě.
- 1.3 V případě, že plánované obchodní transakce nejsou slučitelné s bezpečným síťovým provozem, provozovatelé přenosových soustav zmírňují přetížení ve shodě s požadavky provozní bezpečnosti distribuční soustavy, přičemž se snaží zajistit, aby jakékoliv související náklady byly nadále na hospodářsky účinné úrovni. Pokud nelze použít méně nákladná opatření, počítá se s nápravným opětovným přenosem či vzájemnou obchodní výměnou.
- 1.4 Jestliže dojde ke strukturálnímu přetížení, provozovatelé přenosových soustav okamžitě uplatní příslušná, předem definovaná a odsouhlasená postupy a opatření pro řízení přetížení. Postupy pro řízení přetížení zajistí, aby fyzické energetické toky spojené s veškerou přidělenou přenosovou kapacitou odpovídaly bezpečnostním normám sítě.
- 1.5 Postupy přijaté pro účely řízení přetížení dávají účastníkům trhu a provozovatelům přenosových soustav hospodářsky účinné signály, podporují hospodářskou soutěž a jsou vhodné k tomu, aby se uplatňovaly regionálně i na úrovni Společenství.
- 1.6 Při řízení přetížení se nesmí používat rozlišování založené na transakcích. Zvláštní žádosti o přenosovou službu se nevyhoví, pouze pokud jsou zároveň splněny tyto podmínky:
 - a) následkem přírůstkových fyzických energetických toků plynoucích z vyhovění této žádosti již nemusí být zaručen bezpečný provoz energetické sítě a
 - b) peněžní hodnota spojená s touto žádostí v postupu řízení přetížení je nižší než u ostatních žádostí, které mají být přijaty pro tutéž službu a za týchž podmínek.
- 1.7 Při určování příslušných síťových oblastí, v nichž a mezi nimiž se řízení přetížení má uplatňovat, se provozovatelé přenosových soustav řídí zásadami účinnosti nákladů a minimalizací nepříznivých dopadů na vnitřní trh s elektřinou. Provozovatelé přenosových soustav výslovně nesmějí, s výjimkou výše zmíněných důvodů a důvodů provozní bezpečnosti, omezovat propojovací kapacitu, aby vyřešili přetížení uvnitř své regulační oblasti ⁽¹⁾. Jestliže taková situace nastane, je provozovateli přenosových soustav popsána a transparentním způsobem zpřístupněna všem uživatelům. Takovou situaci lze strpět jen do té doby, než je nalezeno dlouhodobé řešení. Provozovatelé přenosových soustav popíší a transparentním způsobem zpřístupní všem uživatelům metody a projekty k dosažení dlouhodobého řešení.
- 1.8 Při vyvazování sítě ve své regulační oblasti prostřednictvím provozních opatření v síti a prostřednictvím opětovného přenosu berou provozovatelé přenosových soustav v úvahu účinek těchto opatření na sousední regulační oblasti.
- 1.9 Nejpozději dne 1. ledna 2008 budou koordinovaně a za provozně bezpečných podmínek stanoveny mechanismy vnitrodenního řízení přetížení propojovací kapacity s cílem poskytnout co největší příležitosti k obchodu a zajistit přeshraniční vyvazování.

⁽¹⁾ Provozní bezpečností se rozumí „udržování přenosové soustavy v mezích dohodnutých bezpečnostních limitů“.

- 1.10 Národní regulační orgány pravidelně hodnotí postupy pro řízení přetížení a zvláštní pozornost věnují tomu, zda panuje soulad se zásadami a pravidly stanovenými v tomto nařízení a rámcových pokynech a s předpoklady a podmínkami, jež na základě těchto zásad a pravidel samy stanovily. Zmíněné hodnocení zahrnuje konzultace všech účastníků trhu a specializované studie.

2. Postupy pro řízení přetížení

- 2.1 Pro usnadnění účinného fungování přeshraničního obchodu mají postupy pro řízení přetížení tržní charakter. Za tímto účelem se kapacita přiděluje pouze pomocí explicitních (kapacita) či implicitních (kapacita a energie) aukcí. Obě metody mohou existovat souběžně na stejném propojení. Pro vnitrodenní obchody lze použít nepřetržitě obchodování.
- 2.2 V závislosti na podmínkách hospodářské soutěže může být zapotřebí, aby mechanismy řízení přetížení dovozovaly jak dlouhodobé, tak krátkodobé přidělování přenosové kapacity.
- 2.3 Každý postup přidělení kapacity přiděluje předepsaný podíl dostupné propojovací kapacity plus veškerou zbývající kapacitu, předtím nepřidělenou, a veškerou kapacitu, která byla předtím přidělena a její držitelé ji uvolnili.
- 2.4 Provozovatelé přenosových soustav zlepšují stabilizovanost kapacity, přičemž zohlední povinnosti a práva zúčastněných provozovatelů přenosových soustav i povinnosti a práva účastníků trhu, aby se usnadnil účinný a účelný průběh hospodářské soutěže. Trhu může být nabízen přiměřený podíl kapacit se sníženou stabilitou, je však pokaždé nutno účastníkům trhu oznámit přesné podmínky přenosu po přeshraničních vedeních.
- 2.5 Právem přístupu je v případě dlouhodobých a střednědobých přidělů stabilní právo na přenosovou kapacitu. Řídí se zásadou ztráty v případě nevyužití nebo zásadou využití nebo prodeje ve stanoveném čase.
- 2.6 Provozovatelé přenosových soustav definují vhodnou strukturu pro přidělení kapacity mezi různými časovými rámci. To může zahrnovat možnost rezervace minimálního procentuálního podílu propojovací kapacity pro denní nebo vnitrodenní přidělení. Tuto přidělovací strukturu přezkoumávají příslušné regulační orgány. Ve svých návrzích provozovatelé přenosových soustav berou v úvahu:
- a) povahu trhů;
 - b) provozní podmínky, jako jsou důsledky vyrovnávání stabilně deklarovaných harmonogramů;
 - c) úroveň harmonizace procentuálních podílů a časových rámců přijatých pro různé stávající mechanismy přidělování kapacity.
- 2.7 Přidělování kapacity nerozlišuje mezi účastníky trhu, kteří mají zájem využít svého práva používat fyzické dvoustranné smlouvy či nabídku na energetické burze. Vítězí nabídky s nejvyšší hodnotou, ať už implicitní nebo explicitní ve stanoveném časovém rámci.
- 2.8 V regionech, kde jsou rozvinuté termínované finanční trhy s elektřinou a kde již prokázaly účinnost, lze veškerou propojovací kapacitu přidělit prostřednictvím implicitních aukcí.
- 2.9 V jiných případech než u nových propojovacích vedení, které využívají výjimku podle článku 7 nařízení (ES) č. 1228/2003 nebo podle článku 17 tohoto nařízení, není stanovení minimálních cen v postupech pro řízení přetížení povoleno.
- 2.10 Všichni potenciální účastníci trhu mají v zásadě povoleno se procesu přidělování účastnit bez omezení. Příslušné regulační orgány nebo orgány pro hospodářskou soutěž mohou proto, aby se nevytvářely nebo nezhoršovaly problémy spojené s potenciálním použitím dominantního postavení některého účastníka trhu, případně stanovit omezení z důvodu dominantního postavení, a to všeobecně, nebo pro jednotlivý podnik.
- 2.11 Účastníci trhu pevně sjednávají svá využití kapacity u provozovatelů přenosových soustav do termínu stanoveného pro každý časový rámec. Tento termín je stanoven tak, aby byli provozovatelé přenosových soustav schopni nevyužitou kapacitu znovu předat k novému přidělení v následujícím příslušném časovém rámci – včetně vnitrodenních obchodů.

- 2.12 Kapacita je volně obchodovatelná na sekundárním základě pod podmínkou, že je provozovatel přenosové soustavy informován v dostatečném předstihu. V případě, že provozovatel přenosové soustavy odmítne nějaké sekundární obchodování (transakci), je nutné, aby to daný provozovatel přenosové soustavy jasně a transparentním způsobem oznámil a objasnil všem účastníkům trhu a oznámil to regulačnímu orgánu.
- 2.13 Finanční důsledky nesplnění závazků spojených s přidělováním kapacit nesou ti, kdo jsou za toto nesplnění odpovědní. V případě, že účastníci trhu nevyužijí kapacitu, kterou se využít zavázali, nebo v případě explicitně dražené kapacity neuskuteční sekundární obchodování či nevrátí kapacitu včas, ztrácí na tuto kapacitu právo a hradí poplatek, který odráží výši nákladů. Je nutné, aby všechny poplatky za nevyužití kapacity, které odrážejí výši nákladů, byly opodstatněné a přiměřené. Stejně tak je povinen účastníkovi trhu nahradit ztrátu práv na kapacitu, pokud provozovatel přenosových soustav nesplní své závazky. Pro tyto účely se nezohledňují následné ztráty. Pojmy a metody klíčové pro stanovení povinností vyplývajících z nesplnění závazků se určují předem s ohledem na finanční důsledky a přezkoumává je příslušný národní regulační orgán či orgány.

3. Koordinace

- 3.1 Přidělování kapacity na propojovacím vedení se koordinuje a uskutečňuje za použití společných přidělovacích postupů ze strany příslušných provozovatelů přenosových soustav. Očekává-li se, že obchod mezi dvěma zeměmi (provozovateli přenosových soustav) významně ovlivní podmínky fyzického toku v jakékoli třetí zemi (u třetího provozovatele přenosové soustavy), postupy pro řízení přetížení se koordinují mezi všemi dotčenými provozovateli přenosových soustav prostřednictvím společných postupů pro řízení přetížení. Národní regulační orgány a provozovatelé přenosových soustav zabezpečí, aby nebyla jednostranně zavedena žádná postupy pro řízení přetížení, které by měly závažné dopady na toky elektřiny v jiných sítích.
- 3.2 Od 1. ledna 2007 se uplatňují společné koordinované postupy pro řízení přetížení a postupy pro přidělování kapacity uskutečňované alespoň každý rok, každý měsíc a na následující den, a to mezi zeměmi v těchto regionech:
- a) severní Evropa (tedy Dánsko, Švédsko, Finsko, Německo, Polsko),
 - b) severozápadní Evropa (tedy Benelux, Německo a Francie),
 - c) Itálie (tedy Itálie, Francie, Německo, Rakousko, Slovinsko a Řecko),
 - d) střední východní Evropa (tedy Německo, Polsko, Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Rakousko a Slovinsko),
 - e) jihozápadní Evropa (tedy Španělsko, Portugalsko a Francie),
 - f) Spojené království, Irsko a Francie,
 - g) pobaltské státy (tedy Estonsko, Lotyšsko a Litva).

Na propojovacím vedení, které zahrnuje země náležející do více než jednoho regionu, se používané postupy pro řízení přetížení mohou lišit, aby se zajistila slučitelnost s postupy používanými v ostatních regionech, do nichž tyto země náležejí. V takovém případě navrhuje příslušný provozovatelé přenosových soustav postup, který přezkoumávají příslušné regulační orgány.

- 3.3 Regiony uvedené v bodě 2.8. smějí přidělit veškerou propojovací kapacitu prostřednictvím přidělení na následující den.
- 3.4 Ve všech těchto sedmi regionech se slučitelné postupy řízení přetížení definují s ohledem na vytváření skutečně integrovaného vnitřního evropského trhu s elektřinou. Účastníci trhu nejsou konfrontováni s neslučitelnými regionálními systémy.
- 3.5 Vzhledem k prosazování spravedlivých podmínek a účinného fungování hospodářské soutěže a přeshraničního obchodu zahrnuje koordinace mezi provozovateli přenosových soustav v rámci regionů stanovených v bodě 3.2. všechny kroky, od výpočtu kapacity a optimalizace přidělování až po bezpečný provoz sítě, přičemž je jasně rozdělena odpovědnost. Tato koordinace zahrnuje především:
- a) používání společného modelu přenosu, který účinně řeší vzájemně závislé fyzické kruhové toky a zohledňuje rozdíly mezi fyzickými a obchodními toky;

- b) přidělování a sjednání kapacity, které účinně řeší vzájemně závislé fyzické kruhové toky;
 - c) tytéž závazky držitelů kapacity k poskytování informací o zamýšleném využití kapacity, tedy sjednání kapacity (na explicitní aukce);
 - d) tytéž časové rámce a doby uzavírky;
 - e) tutéž strukturu pro přidělování kapacity mezi různými časovými rámci (např. 1 den, 3 hodiny, 1 týden atd.) a pokud jde o prodané bloky kapacity (množství elektřiny v MW, MWh atd.);
 - f) konzistentní rámec smluv s účastníky trhu;
 - g) ověřování toků s cílem dostát požadavkům bezpečnosti provozu při provozním plánování i provozu v reálném čase;
 - h) účtování a hrazení při řízení přetížení.
- 3.6 Koordinace zahrnuje rovněž výměnu informací mezi provozovateli přenosových soustav. Povaha, lhůty a frekvence výměny informací jsou slučitelné s činnostmi uvedenými v bodě 3.5 a fungováním trhů s elektřinou. Díky výměně informací mohou provozovatelé přenosových soustav především vytvořit co nejlepší prognózu celkové situace distribuční soustavy pro vyhodnocení toků ve své síti a dostupných propojovacích kapacit. Každý provozovatel přenosové soustavy, který získává informace v zájmu dalších provozovatelů přenosových soustav, předává zúčastněnému provozovateli přenosové soustavy výsledky sběru údajů.

4. Harmonogram tržních operací

- 4.1 Přidělování dostupné přenosové kapacity se odehrává s dostatečným předstihem. Zúčastnění provozovatelé přenosových soustav před každým přidělením společně zveřejňují kapacitu, která se má přidělit, přičemž případně zohledňují kapacitu uvolněnou z některých stabilních přenosových práv a v náležitých případech související vyrovnaná sjednání, jakož i s délkou všech období, během nichž se kapacita sníží nebo nebude kapacita dostupná (např. z důvodu údržby).
- 4.2 Při plném zohlednění bezpečnosti sítě se sjednání přenosových práv odehrává s dostatečným předstihem před obchody uzavíranými na následující den na všech příslušných organizovaných trzích a před zveřejněním kapacity, která má být přidělena podle mechanismu přidělování na následující den a přidělování vnitrodenního. Sjednání přenosových práv v opačném směru se vyrovnávají tak, aby propojovací vedení bylo využito co nejúčinněji.
- 4.3 Následná přidělení dostupné přenosové kapacity na den D se uskuteční ve dnech D – 1 a D po vydání harmonogramů indikované výroby nebo výroby na následující den.
- 4.4 Při přípravě provozu distribuční soustavy na následující den si provozovatelé přenosové soustavy se sousedními provozovateli přenosových soustav vyměňují informace, včetně prognózy topologie distribuční soustavy, dostupnosti a prognózy výroby výrobních jednotek a toků zatížení, aby byla celková síť prostřednictvím provozních opatření v souladu s pravidly bezpečného provozu distribuční soustavy co nejlépe využita.

5. Transparentnost

- 5.1 Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují všechny významné údaje o dostupnosti sítě, přístupu do sítě a používání sítě, včetně zprávy o tom, kde a kdy nastává přetížení, metodách používaných pro řízení přetížení a plánech jeho řízení do budoucna.
- 5.2 Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují obecný popis metody řízení přetížení, jež se za různých podmínek používá k maximalizaci kapacity dostupné na trhu, a obecný model výpočtu propojovací kapacity pro jednotlivé časové rámce vycházející z elektrických a fyzikálních vlastností sítě. Tento model přezkoumávají regulační orgány příslušných členských států.
- 5.3 Provozovatelé přenosových soustav všem potenciálním uživatelům sítě podrobně popisují a transparentním způsobem zpřístupňují postupy používané při řízení přetížení a přidělování kapacity spolu s termíny a postupy týkajícími se žádostí o kapacitu, popis nabízených produktů a povinnosti a práva provozovatelů přenosových soustav a strany, jíž se kapacita uděluje, včetně povinností vyplývajících z nesplnění závazků.

- 5.4 Nedílnou součástí informací, které provozovatelé přenosových soustav zveřejňují ve veřejně dostupném dokumentu, tvoří provozní a plánovací bezpečnostní normy. Zmíněný dokument rovněž přezkoumávají národní regulační orgány.
- 5.5 Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují veškeré významné údaje o přeshraničním obchodě vycházející z nejlepší možné prognózy. Za účelem splnění této povinnosti dotčení účastníci trhu provozovatelům přenosových soustav poskytují významné údaje. Způsob zveřejňování takových informací přezkoumávají regulační orgány. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují alespoň:
- a) každý rok: informace o dlouhodobém vývoji přenosové infrastruktury a jeho vlivu na kapacitu přeshraničního přenosu;
 - b) každý měsíc: prognózy na následující měsíc a rok přenosové kapacity dostupné na trhu zohledňující veškeré významné informace, které má v době výpočtu prognózy provozovatel přenosové soustavy k dispozici (např. vliv letního a zimního období na kapacitu vedení, údržba distribuční soustavy, dostupnost výrobních jednotek atd.);
 - c) každý týden: prognózy na následující týden přenosové kapacity dostupné na trhu zohledňující veškeré významné informace, které mají v době výpočtu prognózy provozovatelé přenosových soustav k dispozici, jako jsou předpověď počasí, plánované práce na údržbě distribuční soustavy, dostupnost výrobních jednotek atd.;
 - d) každý den: přenosovou kapacitu na následující den a vnitrodenní přenosovou kapacitu dostupnou na trhu pro každý obchodní interval zohledňující všechna vyrovnaná sjednání na následující den, harmonogramy výroby na následující den, prognózy poptávky a plánované práce na údržbě distribuční soustavy;
 - e) celkovou již přidělenou kapacitu podle obchodního intervalu a všechny významné podmínky, za nichž je možné tuto kapacitu využít (např. dražební zúčtovací cena, závazky využít kapacitu určitým způsobem atd.), tak, aby bylo možné určit zbývající kapacitu;
 - f) přidělenou kapacitu co nejdříve po každém přidělení, přičemž rovněž uvádějí zaplacené ceny;
 - g) celkovou využitou kapacitu podle obchodního intervalu, ihned po sjednání;
 - h) reálnému času co nejbližší: souhrn uskutečněných obchodních a fyzických toků podle obchodního intervalu, včetně popisu účinku jakýchkoliv nápravných kroků podniknutých provozovateli přenosových soustav (např. omezování) s cílem vyřešit síťové nebo systémové problémy;
 - i) informace ex-ante o plánovaných výpadcích a informace ex-post za předchozí den o plánovaných i neplánovaných výpadcích výrobních jednotek větších než 100 MW.
- 5.6 Všechny významné informace budou trhu k dispozici včas k jednání o všech transakcích (např. na dobu jednání o ročních smlouvách o dodávce pro průmyslové odběratele nebo dobu, kdy je nutné zaslat nabídky na organizované trhy).
- 5.7 Provozovatel přenosové soustavy zveřejňuje významné informace o prognóze vývoje poptávky a o výrobě podle časovým rámcům uvedených v bodech 5.5. a 5.6. Provozovatel přenosové soustavy rovněž zveřejňuje významné informace nezbytné pro přeshraniční vyrovnávací trh.
- 5.8 Při zveřejnění prognóz se v období následujícím po období, k němuž se prognóza vztahuje, nebo nejpozději následující den ($D + 1$), k údajům prognóz rovněž zveřejňují hodnoty uskutečněné ex post.
- 5.9 Všechny informace zveřejňované provozovateli přenosových soustav jsou volně a snadno přístupnou formou dostupné. Všechny údaje jsou rovněž přístupné prostřednictvím přiměřených a standardizovaných prostředků, které budou definovány v úzké spolupráci s účastníky trhu. Údaje zahrnují informace o uplynulých obdobích v rozsahu nejméně dvou let, aby k těmto údajům měli možnost přístupu noví účastníci trhu.
- 5.10 Provozovatelé přenosových soustav si pravidelně vyměňují soubor dostatečně přesných údajů o síti a toku zatížení, aby bylo možné provádět výpočty toku zatížení pro každého provozovatele přenosové soustavy v jeho příslušné oblasti. Tentýž soubor údajů je na požádání k dispozici regulačním orgánům a Evropské komisi. Regulační orgány a Evropská komise zajistí zachování důvěrnosti tohoto souboru údajů v řadách vlastních i v řadách konzultantů, kteří pro ně na základě těchto údajů provádějí analýzy.

6. Použití příjmu z přetížení

- 6.1 Postupy řízení přetížení spojené s předem určeným časovým rámcem mohou mimo případy nových propojovacích vedení, jež využívají výhod výjimky podle článku 7 nařízení (ES) č. 1228/2003 nebo podle článku 17 tohoto nařízení, přinést příjmy, pouze pokud dojde k přetížení, a to v daném časovém rámci. Postup pro rozdělení těchto příjmů přezkoumávají regulační orgány. Nemá narušovat postup přidělování ve prospěch žádné ze stran žádajících o kapacitu nebo energii a odrazovat je od snižování přetížení.
- 6.2 Národní regulační orgány určují využití příjmů vzešlých z přidělení propojovací kapacity transparentním způsobem.
- 6.3 Příjem z přetížení se rozděluje mezi zúčastněné provozovatele přenosových soustav na základě kritérií, která odsouhlasili zúčastnění provozovatelé přenosových soustav a která přezkoumaly příslušné regulační orgány.
- 6.4 Provozovatelé přenosových soustav předem jasné stanoví využití pro jakýkoliv příjem z přetížení, který mohou získat, a podávají zprávu o stávajícím využití tohoto příjmu. Regulační orgány ověřují, zda se toto využití slučuje s tímto nařízením a rámcovými pokyny a zda je celková částka příjmu z přetížení, jenž pochází z přidělení propojovací kapacity, věnována na jeden nebo více ze tří účelů uvedených v čl. 16 odst. 6 nařízení.
- 6.5 Regulační orgány zveřejňují každý rok do 31. července zprávu, jež uvede částku příjmu obdrženého za období 12 měsíců do 30. června téhož roku a použití daného příjmu, jakož i ověření, že toto využití je v souladu s tímto nařízením a rámcovými pokyny a že celková částka příjmu z přetížení je věnována na jeden nebo více ze tří předepsaných účelů.
- 6.6 Použití příjmu z přetížení na investice udržující nebo zvyšující propojovací kapacitu je přednostně určeno konkrétním, předem definovaným projektům, které přispívají k uvolnění souvisejícího stávajícího přetížení a které lze rovněž uskutečnit v přiměřené době, zejména vzhledem k povolovacímu postupu.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1228/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
—	Článek 3
—	Článek 4
—	Článek 5
—	Článek 6
—	Článek 7
—	Článek 8
—	Článek 9
—	Článek 10
—	Článek 11
—	Článek 12
Článek 3	Článek 13
Článek 4	Článek 14
Článek 5	Článek 15
Článek 6	Článek 16
Článek 7	Článek 17
Článek 8	Článek 18
Článek 9	Článek 19
Článek 10	Článek 20
Článek 11	Článek 21
Článek 12	Článek 22
Článek 13	Článek 23
Článek 14	Článek 24
—	Článek 25
Článek 15	Článek 26
Příloha	Příloha I